

Úr az idő felett

„Ha egy barátom átszeli a keréket, lassó poroszok sra fogja lovát, nem maradok egy helyben, mereven nézve a felátsatlan domboldalt, és nem csak onnan kiáltom neki: »Mit akarsz?« Azért nem, mert ez a beszégetés ideje. Hosszó nyelvű ársamat a puha földbe nyomom, majd a kökeréthez ballagok a barátommal beszégetni." - Robert Frost

Salamon felhívta a figyelmünket az idő fontosságára. „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt” (Próv 3:1).

Idő. Jézus az idő

Ura is. Uralma az eddig bemutatott területeken valamilyen formában mindenütt nyilvánvalóvá vált. De mi is az idő, ami felett uralkodik? Miben nyilvánul meg az idő feletti uralma? Mi a jelentősége ennek az emberek számára?

Előszó

figyelj meg a szótár meghatározását! A Britannica Hungarica Világenciklopédia (Magyar Világ Kiadó, 1997.) szerint: „Az idő mért, vagy mérhető peridus, térbeli dimenzió nélküli folytonosság.” A Magyar értelmező kéziszótár (Akadémiai Kiadó, Budapest, 1972.) az időnek, mint főnévnek kilenc jelentést sorolja fel, amelyek közül az első jelentés magyarzata így hangzik: „Az idő - a valóságoknak az a vonása, hogy azt [vagyis a valóságot] egymás után követő mozzanatok összefüggő folyamatának, történetének fogjuk fel.”

Ha elmélyedünk

a relativitás- és kvantumelmélet nagyszerű gondolatában, az idő jó esél kávélnleges értelmezésével találkozzhatunk. Ekkor már kezdjük sejteni, mennyire váges az emberi felfogóképesség. Az idő úgy jelenik meg, mint a természet mozgató ereje, a természet tápanyege, ami annyira valóságos és meghatározó, mint a gravitáció tápanyege. A természet tábbi tápanyegéhez hasonlóan azonban lehetnek olyan esetek, amelyekre vagy nincs hatással az idő, vagy pedig hatása egészen más, mint amihez hozzászoktunk.

Gondoljunk

csak bele, hogy a fény csaknem kijátsza az idő tápanyegét. A tudósok meghatározása szerint kb. 300 000 km-t tesz meg másodpercenként. Az idő táradkát még felfedezhetjük itt, de hogy viszonyul ehhez általános időfogalmunk? Minden változik. A világ teljes 6000 esztendőnyi történelme belefér a másodperc táradkébe. Ha a fénysebességet elérnénk, a testek átalakulva energiává válnának, majd lelassulva ismét visszaalakulnak testé. Az idő, ahogy mi ismerjük, lányegében megszűnik létezni. A fentiekben kávéln meg határozásunk értelmezésben kilápnak az időből, és ájtutunk egy másikat, vagy ki tudja hanyadik lehetséges dimenzióba, ahol már nem kávélnnek a háromdimenziós világban ismert tápanyegek.

Általában már

nem láthatunk utazunk, és nem is valószínűleg fel a színtárföldet, mégis elfogadjuk Robert Frost idézett gondolatát, hiszen ártókat, mire utal az idővel kapcsolatban, és azt is, hogyan irányítja tetteinket az idő. Ahol letünk legáltalában dőlnek az idő-szabta korlátokon belül hozzuk. Salamon szavait is könnyen megérthetjük, és talán sokszor idézzük is, amikor kárhozunk, hogy tudnánk, ez az idézet a Bibliában szírmazik. (Talán az ateistákat ez kissé zavarja.) De mi a véleménye minderről Istennek, Jézusnak? A lelegezőnk már leszűgeztük, hogy Isten az idő Ura. Mit értünk ezen? Azt, hogy Ő teremtette az időt. Ha tehát Ő teremtette az időt, akkor a teremtés előtt az idő nem létezett. Volt olyan is, amikor idő nem létezett? (A mi fogalmaink szerint káptelenség elszakadni az időtől, még ha megpróbáljuk is elképzelni, milyen lenne.) Mégis, emberi megfogalmazásban a gy hangzik: idő nélküli idő. Továbbá, a Teremtőt nem szoríthatja korlátok közé saját teremtésénél. Ez az állítás igaz volt akkor, és igaz most is. Amikor Jézus emberré lett, úgy döntött, hogy a mi dimenziánk által szabályozott világba lép be. Jézus azért létezik, hogy a mi dimenziánk által teremtett létezőkkel. Testileg és lelkileg példát adott" - (Ellen G. White: Jézus Átlete, 34. old.). A Mester Átleteben mindenre megvált az ideje. Jézus Isten, a gy szíjmos máris dimenziák és természetitől is rendelkezőkre állt, hogy számára az esetében használja. "Ézsa természetitől - ahogy általában nevezik - azok a létezők, amelyeket az emberek megismerhetnek a fizikai világot irányító társaságokból. De milyen korlátozott a tudásuk, és milyen árszerű az a terület, amelyben a Teremtő saját létezőkkel a világban és a világos létezők felfogásának megértésétől valógtelen messze meghaladán tud cselekedni!" - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 84. old.)

Mi is a csoda?

A gy határozatunk meg: "Éz Olyan nem hirtelen napi esemény, amelynek során nyilvánvaló, hogy Isten beleavatkozik az emberek ügyeibe", vagy "Éz egy Istentől származó természetitől jelenség", olyasvalami, amit nem tudunk megmagyarázni, mert olyan természetitől alapján tártó, amelyek meghaladják az embernek adatott felfogásának megértését. DE a csoda nem varázslat, nem házkuszpákus, nem csalás és nem is elrugaszkodott emberi fantáziánk számára. A csoda olyan természetitől létezők kárein belül a végrehajtott isteni cselekedet, amelyeket nem ismerünk meg addig, amíg jelenlegi, bűnös állapotunkban vagyunk. "Éz a természetitől szolgája. Isten nem helyezi létezőit hatályon kívül, sem nem dolgozik velük ellentétben, hanem állandóan eszközeiket használja őket" - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 85. old.).

Figyeljétek meg

Ájra azokat a tártókat, amelyeket a hűten tanulmányozunk! Olvassuk el Ájra Jézus csodáit, amelyeket Ájra és Ájra elbeszélnek az evangéliumok! Olvassuk el azt a csaknem mulatságos (ezt mondhatnánk, ha nem lenne olyannyira szívdőrdő-társ) jeruzsálemi tártókat! Evangéliuma 5. fejezetében János beszámol arról, hogy Jézus belépett a Juhkapun és elhaladt a szépen kialakított Bethesda társ mellett. A név talán az "Éz olajfák háza", vagy "Éz kegyelem háza" kifejezésből eredhet. A medence egy hatalmas ápletben helyezkedett el, és győnyű, csiszolt fehér márványból faragott oszlopokkal, kárhozók az egyik kettőszettől a medencét, a tártó pedig azt állította. A társ a templomtól északra, a város északi részén, a szintén Bethesda nevet viselő kárhozókban volt. Mindig rengeteg ember állt ott a csodára, ami reményeik szerint kigyógyította volna őket a betegségeiből, amiben az őrt szenvedtek, mert egész életükben figyelmen kívül hagyták Isten természetitől és egész szíjgyi létezőit. A Jézus Átlete című könyvből megtudhatjuk, hogy a zarándokok tártói számára a gyógyulásra, a gy amikor a víz-fodrozás kezdett, az emberek nagy igyekezetükben egymást taposták halálra.

â€žTbben

odaértek, cs a parton haltak meg" - (Ellen G. White: Jézus élete, 159. old.). Hjt nem éppen gy hangzik ez, mint...
Semmi
sz-n alatt el nem mennék oda!

Ekkor Ip

sz-re Jézus. A könyv, amiből az imént idztnk, -gy folytatja az elbeszélést:
Jézus â€žegyedl sétált, Ithatlag elmkedett (ma gy mondanánk: gondolataiba mélyedt)... Látta a nyomorult szenvedőket... Vágyott arra, hogy ...minden szenvedőt meggygy-tson, de szombatnap volt. Tömegek mentek a templomba istentiszteletre.
A természet törvényei is Isten törvényei, cs éppen gy isteni eredetűek, mint a T-zparancsolat." - (Ellen G. White: Előtted az élet, 196. old.).

Ezek az

emberek áthágták a természet törvényeit. gy gondolták, megtartk a T-zparancsolatot. Jézus tudta, mi történe, ha megtenné, amire vágyott. â€žEgy ilyen gygy-ts annyira felsz-tanú a zsidók el-tleteit, hogy rövidesen véget vetnének munkájának." Viszont hamar rájöttek volna, hogy â€žugyanaz a hatalom, amely fenntartja a természetet, munkilkodik az emberben is" - (Ellen G. White: Előtted az élet, 97. old.). De akkor megpillantott egy embert, â€žakinek állapota mindenkinél nyomorúságosabb volt".
Lttl már valakit, akire illik ez a le-rs? Valahol egy utcasarkon, a nagy belvárosi házak rkdja alatt szutykos ember kuporog, előtte egy kis doboz, benne néhány aprópénzzel. Borzalmas! A történet folytatódik: â€žBetegsge jrsztsajt bűneinek következménye volt..." Tehjt megérdemelte, igaz? Az egészségügyi hatóságnak kellene elszállítani az utcr! â€žEgyedl, barátok nkll tengette lett ez a szenvedő. cs már gy érezte, hogy kivettetett Isten kegyelméből... Nem tudta felvenni a versenyt az önző, tülekedő tömeggel... Igyekezete és jlland csaldja teljesen felrtk maradék erejét." Ekkor egy hangot hallott: â€žAkarsz-e meggyógyulni?" Nos, ha ez nem ostoba kérdés... â€žMit gondolsz, miért vagyok itt?" - kérdezhetette magában, de csak a messzeségbe rvedt, valójában nem is válaszolt a kérdésre. Csak annyit felelt, hogy nincs, aki seg-tsen neki.

Jézus nem

kérte, hogy bizony-tsa hitét. Nem várta el azt sem, hogy a vágyakozás akár csak egyetlen szikráját is megpillantsa szemben. Tudta, milyen mélységes az elkeseredettsége, nem akarta próbára tenni. Emlékszel? Jézus â€žVGYOTT arra, hogy... MINDEN szenvedőt meggygy-tson." Egyszerűen ennyit mondott: â€žKelj fel, vedd az gyadat és járj!" Látszólag Jézus itt két törvényt is thg: a természet törvényét cs a negyedik parancsolatot. â€žA Trvnyad nagyobb, mint a természet törvénye, cs a Mindenhatónak megvannak az eszközei szándéka megvalósí-tshoz" - (Ellen G. White: Pátriárkák cs próféták, 74. old.). De vajon valóban megszegte Jézus e törvényeket? A férfi járt, magával vitte elnytt, mocskos gyknymatract, amiért szombatrontssal vádolták, amire egyszerűen -gy válaszolt: â€žAki meggygy-tott, az mondta nekem: Vedd az gyadat, és járj!" , aki Itszlag figyelmen k-vl hagyta a természet törvényét, arra szl-tott fel, hogy megszegjem a másikat. â€žA természet Istene, törvényeknek alkotója cs irányú-tja fel tudja használni keze munkáit szándékának megvalósí-tására" - (Ellen G. White: Pátriárkák cs próféták, 73. old.). â€žA zsidók ezért üldözni kezdtk Jézust, mert szombaton tette ezt" (Jn 5:16). Mg ilyet! Mindenppen olvasd el az 5. fejezet további részét is!

Mennyiben

vonatkozik mindez rájuk is? Ártóknak tartjuk, hogy Jézus az idő Ura is? A. W. Tozer Ágy fogalmazott: "Csak az Ártó lehet ereje Isten szavainak a Bibliában, mert Ártóknak Isten szavával, ami a világegyetemet tartja fenn. Isten ma is hallható hangja teszi mindenhatóvá az Ártót is" - (A. W. Tozer: Best of Tozer, 21. old.). Isten, Ártó nem ember fektette le a szombat meghatározását a Tízparancsolatban. Isten felhasználja az Ártó teremtett dimenziókat Ártó tények bármelyikét, mindegyikét, még azokat is, amelyeket ember meg nem Ártó. Mind rendelkezésre állnak, hogy a világegyetemben megvalósítsa céljait. Vagyis rá, hogy mindannyiunkat, Tízparancsolat Ártó ENGEM is meggyógyítsa. Mind bűnösök vagyunk, szűz gyökényesek, akiknek Ártócsapásunk. Nem kárunkban állunk attól a szűz betegtől, bűneink juttattak ide. Az idő, emberi dimenzió egy része, vagy a természeti tények egy részeteveje szintén Jézus rendelkezésre áll, hogy áldva legyenek Ártóben felhasználja. Vajon mi is felkelünk Ártó járunk? Most? Vagy később? Mikor? Ártó éleljük az Ártó, Ártó az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját... [Ártó] nem lesz tényleg idő" (Jn 5:25; Jel 10:6).

Á

Robert Holbrook